

Az Egyházi Könyvtárak Egyesülése szakmai napja – A harmadik nap krónikája

Mindenekelőtt le kell szögeznem, hogy aki részletes beszámolót vár tőlem a konferencia harmadik napjáról, az egészen biztos, hogy csalatkozni fog. Ha megengeditek, inkább a benyomásaimról és arról szeretnék írni, amit a tarisznyában hazahoztam erről a napról.

A technikai vívmányoknak, illetve a szervezők, elnökség felkészültségének köszönhetően, mindkét nap délelőttjének előadásairól készült felvétel, ami visszanezhető az egyesülés YouTube-csatornáján. Ajánlom is mindenki figyelmébe, aki esetleg személyesen nem tudott ott lenni, vagy nem élőben nézte a közvetítést.

Fontos megjegyezni, hogy nagy öröm volt látni az egész konferencián, de kiemelten a harmadik napon is, hogy a végére nem fogytunk el, szép számmal maradtak érdeklődők, hogy meghallgassuk saját közösségünkön belül előadó kollégáinkat. Reformátusként nem szeretném elragadtatni magam, de a nap indításához azt gondolom, hogy biztos alapot jelentett **Fekete Márton** lelkipásztor meditatív áhítata. Szerény szerint úgy éreztem a lelki elcsendesedésben, hogy végre megérkeztünk Isten jelenlétébe, sikerült fókuszba állítani a legfontosabbat. A napi ajánlott zsoltárt, a 133-at választotta nagytiszteletű úr az áhítat alapigéjévé. Amilyen rövid ez a zsoltár, olyan tömören hozza eléink a közösségi élet megannyi áldását, inspirációt adva további munkánk folytatásához.

Végtelenül gazdag volt az idei évi konferencia első és második napja is, a dolgaink rendezésén túl megismertük az impozáns, felújított, hiper-szuper helyszínt, annak kincsestárait, tudós emberektől hallhattunk remekbe szabott előadásokat. Az már csak hab volt a tortán, hogy tejbe-vajba fürösztöttek, etettek-itattak bőséggel bennünket. A harmadik nap mindig egy kicsit más, hiszen ritka kivétel, de ilyenkor magunk maradunk, egymás közt. Persze most is voltak szerencsére érdeklődők, akik fontosnak érezték, hogy egy-egy egyházi műhelyben folyó munkáról információkat szerezzenek és eljöttek. A barátságos légkörön túl, itt mindenki ajánlkozva és oldottan számolhat be a már elvégzett, vagy jelenleg is zajló munkáról. Amikor vége volt az egész napnak és hazafelé tartottam, akkor végig egy érzés keringett bennem, hogy borzasztó irigy vagyok. A leterheltségeink miatt ilyen jó, érdekes, értékes szakmai munkákra, amiket aznap hallhattunk, nagyon kevés időt tudunk csak kigazdálkodni.

Első előadónk **Kührner Éva**, a nyíregyházi görögkatolikus gyűjtemény vezetője volt. Azok számára, akik 2018-ban személyesen is járhattak a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola Könyvtárában, már szereztek egyfajta benyomást erről a muzeális gyűjteményről, de az azóta eltelt időben is történtek előrelépések állományvédelem tekintetében. Készültek szakemberek által felmérések, de bizony a szláv anyag rendbetételére még jelentős anyagi forrást kellene előteremteni. Senkit sem megsértve, de számomra a nap kiemelkedő beszámolója mindenképpen **Grócz Zita** kalocsai könyvtárvezető előadása volt. Sokak számára talán nem egyértelmű, de az ország egyik leggazdagabb műemléki gyűjteménye a Kalocsai Főszékesegyházi Könyvtár. Nagy öröm, hogy a már hosszú évek óta együtt dolgozó munkatársi közösséghez egy friss erő is csatlakozott Bálint személyében, aki mindenképpen az innovatív és meghökkentő újdonságokkal próbálja még vonzóbbá, figyelemfelkeltővé tenni a gyűjteményt. Hihetetlen munka lehet a teljes állomány feldolgozása, közkincsé tétele, amellyel, hogy köztudottan kiállításokat és rendszeres idegenforgalmi látogatásokat bonyolítanak le a kollégák. Zita a közel harminc éve folyó állományvédelmi, feltárási munkákról számolt be. Az előadásának legvégét mindenképpen érdemes megnézni, hiszen a mesterséges intelligencia segítségével egy kisfilmet láthattunk, a Tomori500 emlékév időszaki kiállítását beharangozva.

Ezt követően Erdélybe tettük át a székhelyünket, két beszámoló következett. Először **Kurta József**nek, a Kolozsvári Protestáns Intézet Könyvtárának, majd **Gordán Edinának**, a nagyenyedi Bethlen Gábor Dokumentációs Könyvtár vezetőinek előadásában. A kolozsvári régi állomány feldolgozásáról hallhattunk, ami fantasztikus volt abban a tekintetben, hogy kiterjedt a gyűjtemény egyes darabjainak kötésére is. Erre a célra egy saját szerkesztésű, profi adatlap is készült, ami kérésre megosztható. Azt gondolom, hogy még a szakavatott régi könyves könyvtárosnak is jó mélyen kell beleásnia magát ebbe a témába, hogy hitelesen fel tudja dolgozni ezeket a köteteket. Megsüvegelenődő, hogy ez egy széles körű kutatással is társult, hiszen igazgató úr a Kárpát-medence számos gyűjteményében megfordult, keresve, kutatva a kolozsvári példányokat. Edina régi visszatérő volt ezen a konferencián, jó volt megismerni a nagyenyedi gyűjteményben zajló munkát. Elképesztő, hogy egy fotógyűjteményből milyen ötletes dolog tud születni. Megnézhettük, hogy a mesterséges intelligencia segítségével hogyan elevenednek meg régi, megsárgult fotók, bemutatva egy századdal korábbi városi helyszíneket.



Kührner Éva



Grócz Zita



Kurta József



Gordán Edina



Bácskai-Horváth Hajnalka
és Stempely Irén



Taba Zsófia



Hubert Gabriella



Szabó Erika

A szünetet követően még három előadás következett. **Bácskai-Horváth Hajnalka** és **Stempely Irén** az első, 1626-os Káldi Biblia kiadásáról és ma fellelhető példányairól számolt be. **Hubert Gabriella** ny. könyvtárigazgató az Evangélikus Országos Gyűjtemény Könyvtárának készülő antikva katalógusáról beszélt. Utolsóként a Ráday Ház egyik gyűjteménye, a teológiai könyvtár két munkatársa, **Szabó Erika** és **Taba Zsófia** beszélt a Török Pál Könyvtár megalakulásáról, történetéről és jelenlegi helyzetéről.

A pénteki napon személyesen is megtekinthettük a könyvtárat. A legvégére már csak a köszönet szavai maradtak. Baranya Péter elnök úr először három nyugdíjba vonuló kollégát köszöntött egy-egy virággal. Reményeink szerint a jövőben is találkozhatunk majd velük, jönni fognak a rendezvényeinkre, így várjuk vissza Fábiánné Horváth Adrienn Páparól, Szabóné Barna Ildikót Debrecenből és Pázmándi Ágnes Budapestről. Járt a nagy gratuláció a segítő munkatársaknak, akik három napon keresztül lesték minden kívánságunkat, valamint a házigadának, akik szívüket-lelküket kitették azért, hogy mi jól érezzük magunkat. Találkozunk jövőre Győrben, gyertek minél többen!

BÁN MAGDOLNA

Kecskeméti Református
Egyházközség Könyvtára